

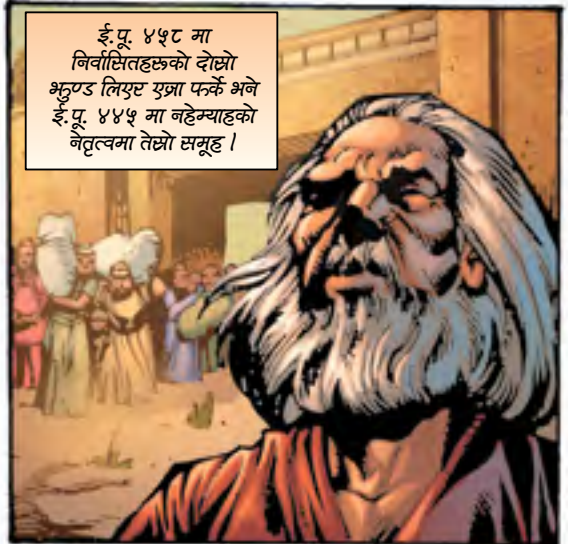
ई.पू. देखि ५३८ देखि ५३६ सम्ममा बेबिलोनबाट
यहूदामा पचास हजार यहूदीहरू फर्केका थिए ।

तिनीहरूले यरूबाबलेको नेतृत्वमा
ई.पू. ५१६ मा नयाँ मन्दिर
बनाउने काम सिध्याए ।

ई.पू. ४५८ मा
निर्वासितहरूको दोस्रो
भ्रमण लियए यज्ञा फर्के भने
ई.पू. ४४५ मा नहेम्याहको
नेतृत्वमा तेस्रो समूह ।

तर एक शताब्दीपछि यहूदीहरू रीतिविधि मान्न थाले अनि
तिनीहरूको हृदय परमेश्वरप्रति कठोर हुन थाल्यो ।

यरूशलेमको पख्राल पुनर्निर्माण गरिसकेपछि नहेम्याह
आफ्नो प्रतिज्ञाअनुसार पर्सियाको राजाकहाँ फर्के ।

यसै समयमा परमेश्वरको प्रेम र उहाँको व्यवस्थादेखि
यहूदीहरू व्यापक रूपमा पछि हटेको विषयमा मलाकी
अगमवत्तत्रले स्पष्ट सम्बोधन गरेका छन् ।

“भैले तिमीहरूलाई प्रेम गर्छे,
” परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।

तर तिमीहरू भन्छौ,
“कहिले गर्नुभयो र ?”

परमप्रभु जवाफ दिनुहुन्छ, “भैले
तिमीहरूका पुर्खा याकूबलाई प्रेम
गरेर तिमीहरूप्रति आफ्नो प्रेम
प्रकट गर्छे ।”

“युटा छोरोले आफ्नो बाबुलाई आदर
गर्छ, युटा दासले आफ्नो मालिकलाई
आदर गर्छ, तर हे पूजाहारीहरू,
तिमीहरू मेरो नाउँलाई
अनादर गर्छौं ।”

तिमीहरू सोध्छौ, “हामीले
कहिले तपाईंको नाउँलाई
अनादर गर्छौं र ?”

“जब तिमीहरूले
अङ्गुली अङ्गुली भएका पशुहरू
मेरो वेदीमा ल्याउँछौं ।”

“जब तिमीहरू भन्छौ,
“परमेश्वरलाई बहुमूल्य
भेटौं चढाउन कष्ट नगर !
” तब के तिमीहरू गलत
थियौने र ?

“के त्यही भेटौं लियेर
राज्यपालकहाँ बाँदा उनी
खुशी होलान् र !”

“तिमीहरू भन्छौ,
‘परमेश्वरको सेवा गर्नु अति
गाह्रो कुरो रहेछ,’ अनि
तिमीहरू उहाँको नियमहरूप्रति
नाक खुम्च्याउँछन् ।”

“श्रापित हो त्यो मानिस
जसले नरपशु अर्पण
गर्नलाई भाकल गर्छ तर
परमेश्वरलाई खोट लागेको
पशु चढाउँदछ ।”

“किनकि म महाराजा हुँ,
सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ,
र “मेरो नाउँ जातिजातिहरूका
बीचमा अयोग्य हुनेछ ।”

“यदि तिमीहरूले आफ्ना चालहरू परिवर्तन गरेनौं र मेरो नाउँलाई महिमा दिइएनौं भने म तिमीहरूमाथि उरलाग्दो दण्ड पठाउनेछु ।”

“म तिमीहरूका अनुहारहरूभरि तिमीहरूले चढाएका बलिहरूको गोबर फिँसाइदिनेछु ।”

“मैले तिमीहरूका पुराँदा लेवीलाई दिइएको व्यवस्थातर्फ तिमीहरू फर्कन सक्त भनेर तिमीहरूलाई चेतावनी पठाउने म नै हुँ भन्ने तिमीहरूले जान्छौ, ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।”

“मबाट पाएका सबै सत्यता उसले मानिसहरूलाई हस्तान्तरण गर्‍यो । युउटा असल र धर्मी जीवन जिउएर ऊ मसँगै हिँड्थो र धेरैलाई पापबाट फर्कायो ।”

“युउटा पूजाहारीको ओठ परमेस्वरको ज्ञानले भरिपूर्ण हुनुपर्छ ताकि मानिसहरूले त्यसको मुखबाट परमेस्वरको व्यवस्था सिक्न सकून्...”

....र मानिसहरू मार्गदर्शन प्राप्त गर्न उनकहाँ आउनुपर्छ ।”

“तर तिमीहरू आउँदैनौ ! तिमीहरूले परमेस्वरका मार्गहरू त्यागेका छौ र धेरैलाई पापमा टेस लाग्ने तुल्याएका छौ ।”

“तिमीहरूले लेवीको वाचालाई भ्रष्ट पारेका छौ र त्यसलाई उलटपुलट पारेका छौ ।”

“मूर्तिपूजक स्त्रीहलसित विवाह गटेर तिमीहलले परमेस्वरको पवित्र मन्दिरलाई बिटुलो पारेका छौं !”

“यसो गर्ने हरेक मानिसलाई परमप्रभुले यो बाचाबाट बहिष्कृत गरिदेउन् !”

“तिमीहल परमप्रभुको वेदीलाई आँसुले भिजाउँदछौं किनकि परमेस्वरले तिमीहलका भेटीहललाई ध्यान दिनुहुन्न !”

“किन परमेस्वरले हामीलाई त्याग्नुभएको छ?” भनेर तिमीहल छन्छौं ।

“म तिमीहललाई भन्छु, किन !”

“परमेस्वरले तिमीहललाई दिनुभएको विश्वासयोग्य पत्नीहल, जसलाई वास्ता र प्रेम गर्छु भन्ने प्रतिज्ञा गरी तिमीहलले बिहे गर्नु तर् अहिले सम्बन्धविच्छेद गरी तिमीहलले विश्वासघात गरेको परमेस्वरले देख्नुभएको छ !”

“उहाँको दृष्टिमा तिमीहल गुडटे भएका थियौं- अनि उहाँले तिमीहलबाट के चाहनुभएको छ ?”

“तिमीहलको सम्बन्धबाट ईश्वरीय सन्तानहल”

“आफ्नो जवानीपनकी स्वास्नीसँग विश्वास कायम राखिरहो किनकि परमप्रभुले सम्बन्धविच्छेदलाई घृणा गर्नुहुन्छ !”

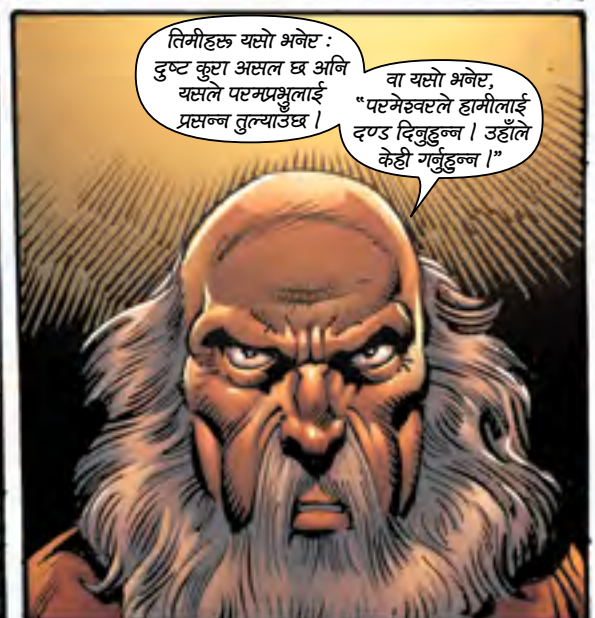
तिमीहलले आफ्ना वचनहलले परमप्रभुलाई थकित पारेका छौं ।

“हामीले कसरी उहाँलाई थकित पार्छौं र ?” तिमीहल सोध्छौं ।

तिमीहल यसो भनेर : दुष्ट कुरा असल छ अनि यसले परमप्रभुलाई प्रसन्न तुल्याउछ ।

वा यसो भनेर, “परमेस्वरले हामीलाई दण्ड दिनुहुन्न । उहाँले केही गर्नुहुन्न !”

“म आफ्नो दूतचलाई पठाउनेछु र तिनले मेरो अगिअगि बाटो तयार गर्नेछ ।”, परमप्रभु भन्नुहुन्छ । (१)

(१) खीष्टको पहिलो आगमनअघि बरिस्मा दिने यूहुन्ना सन्देश ल्याउने दूत थियु ।

“अनि तिमिहरू जुन प्रभुको खोजी गर्दैछौ, उहाँ अचानकइ आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुनेछ- र तिमिहरूलाई दूला खुसी हुनेछ, ’ सर्वज्ञत्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।” (२)

“तए उहाँको आगमनको दिन कसले सहन सक्छ ?”

(२) यसको अर्थ तुरुन्त भन्ने होइन । उहाँ अघोषित र अनपेक्षित ढङ्गले आउनुहुन्छ भन्ने आशय हो ।

“मेरो उर नमान्नेहरू सबैलाई म भन्ट्टे दण्ड दिनेछु, ’ सर्वज्ञत्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।

“म परमप्रभु हुँ-म बदली हुँदिन । यसैले तिमिहरू पूरै नष्ट भएनौ किनकि मेरो कलुषा सदासर्वदा रहिरहन्छ ।”

“तिमिहरूले मेरो व्यवस्थालाई तिरष्कार गरेका छौ, तापनि तिमिहरू अर्भे मकहाँ फर्कन सक्छौ ।” सर्वज्ञत्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ । “आऊ र म तिमिहरूलाई क्षमा गरिदिनेछु ।”

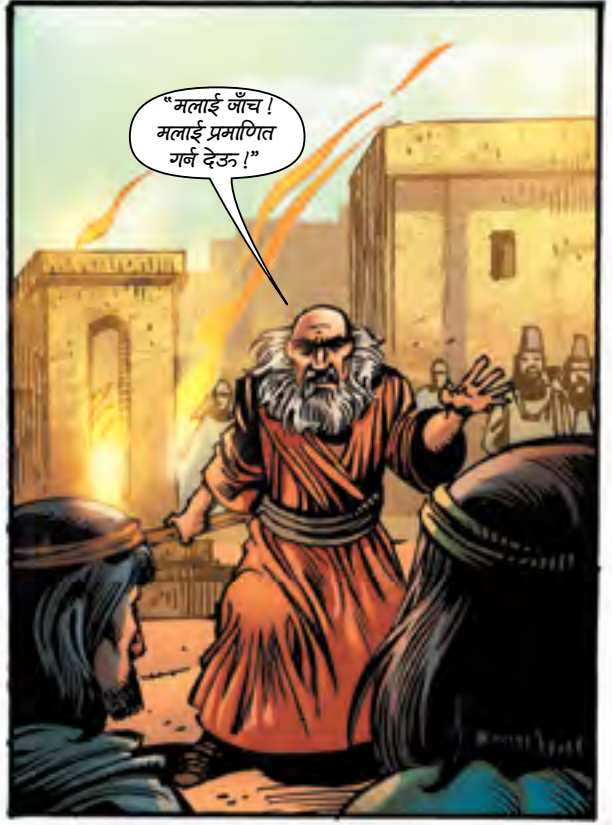
“के मानिसले परमेश्वरलाई लुट्छ र ? पक्कै लुट्छेन ! तैपनि तिमिहरूले मलाई लुटेका छौ ।”

“कुन कुरामा हामीले तपाईंलाई लुटेका छौ र ?” तिमिहरू सोध्छौ ।

“तिमिहरूले दशमांछ र भेटोहरूमा मलाई लुटेका छौ, त्यसैले पूरै देश सरापको अधीनमा परेको छ ।”

“सम्पूर्ण दशमांश दुकुटीमा ल्याओ ताकि मेरो भवनमा भोजन रहोस्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ ।”

“तब म स्वर्गका भ्यालढोकाहरू उघारेर पर्याप्त ठाउँ नहुनेसम्मका आशिष तिमीहरूमाथि बसाउँछु !”

“मलाई पाँच !
मलाई प्रमाणित
गर्न देऊ !”

तिमीहरू भन्छौ, “परमेस्वरलाई आराधना गर्नु र उहाँको आज्ञापालन गर्नु मूर्खता हो” !

तिमीहरू भन्छौ, “दुष्ट गर्नेहरू नै सफल भएका छन् ।”

तब परमप्रभुको डर मान्नेहरू र उहाँलाई प्रेम गर्नेहरूको अभिलेख सम्भन्नाको पुस्तकमा राखियो ।

“तिनीहरू मेरा हुनेछन्,
सर्वशक्तिमान परमप्रभु
भन्नुहुन्छ । “उहाँको सेवा गर्ने
र उहाँको सेवा नगर्नेहरूबीच
उहाँले कस्तो भेद गर्नुहुन्छ,
तिमीहरूले देख्नेछौ !”

“हेर,” सर्वज्ञतिन्मान
परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ,
आगोको भट्टी दन्क्यु भैं
न्यायको दिन आउँदैछ ।

“सबै घमन्डीहरू र सबै
दुष्ट काम गर्नेहरू टुटा भैं
हुनेछन्, लुख भैं तिनीहरू
भस्म हुनेछ-जरा र
हाँगासहित ।”

“तर् तिमीहरू जो मेरो नाउँको
उर मान्छौ, धार्मिकताको सूर्य
आफ्ना पखेटामा आरोग्यता
लियु उदाउनेछ ।”

“अनि तिमीहरू गोठलाई
छोडेर निस्कका बाघ्रापस्ते
बाहिर निस्कनेछौ ।”

“तब तिमीहरूले दुष्टहरूलाई
पैतालामुनि खरानीपस्ते
कुल्चनेछौ ।” सर्वज्ञतिन्मान
परमेश्वर भन्नुहुन्छ ।

“सारा इस्रायलको निमित्त मेरो दास मोशाद्वारा होरेब पर्वतमा मैले
दियुका व्यवस्थाको सम्झना गर ।”

“हेर, परमप्रभुको त्यो महा र उरलाग्दो दिन आउनअघि म
युलिया अगमवत्तन जस्तै अर्को अगमवत्तन पठाउनेछु ।”

“उसको प्रचारद्वारा बाबुहरू र छोराछोरीहरू
युक्त आपसमा मिल्नेछन्...”

“... किनकि तिनीहरूले जान्नेछन् कि यदि
तिनीहरूले परचाताप गरेनन् भने, म आयु
तिनीहरूको देशलाई पूरै नष्ट गरिदिनेछु ।”